

Safareig

Carta al director de fonts:

Llegint el darrer número de *fonts* em va semblar, al primer cop d'ull, que el Consell de Redacció havia encetat una secció d'humor negre però, per desgràcia, un títol qualificava d'assaig una aportació del Sr. Nieto. Aquest senyor és el secretari d'organització d'una formació política local que, amb la lletra "E" del seu acrònim, es significa com una força d'esquerres. Això sí, argumenta el seu article amb tota mena de suports teòrics i ideològics amants amb un allau de florida literatura que, prenent ésser científica, entra sovint en el ridícul i la pedanteria. Cosa habitual i gens d'estranyar.

Tot és discutible però hem d'aprendre del passat i estar a l'aguait. Com, més o menys, afirma Amos Oz la paraula pot assimilar-se a un crim si s'utilitza com una destrat i hem de saber actuar abans que el que es diu es converteixi en fets. El Sr. Nieto realitza un esbiaixat, cínic i xenòfob retrat de la nostra Vila emparant-se, sobretot, en la teoria de l'elit de la societat de Pareto, un italià que morí l'any 1923 i amb un ideari que fou el predecessor del feixisme italià, en particular, i d'altres, en general. El Sr. Nieto, amb quatre ratlles, ha trobat resposta a un etern i controvertit debat de tan difícil resolució com és la identitat d'uns i altres. Sobre el sentiment de pertinença a una comunitat i sobre els drets i deures que això comporta. Qui és d'Argentona?, qui se'n sent?, qui hi viu?, qui ha nascut?, qui hi tenia avantpassats l'any 1500? Ell, d'una revolada, ha resolt l'enigma. Ha trobat i traçat una línia divisòria mentre els etiqueta d'autòctons i d'al·lòctons.

Qui escriu aquesta carta opinant sobre les tesis del Sr. Nieto ha estat implicat en diverses entitats de tota classe de la Vila. Molt ràpid te n'adones que amb qui et sents a gust treballant és, bàsicament, amb qui viu Argentona. Vingui d'on vingui. ¿A qui preferim: a un vilatà que des dels primers dies de considerar-se'n s'ha integrat en el teixit social i cívic o al que, amb un arbre genealògic impecable de generacions de repicatruges darrere, tant se li'n dona del que passi a l'AMPA dels seus fills, al seu partit polític local o al club de petanca? La resposta és clara.

El Sr. Nieto, amb ufanosa gosadia, es qualifica d'autòcton. Afirmar que, davant de la dominació (?) imposada per un grup exòtic a la vila, ell i d'altres "hem quedat o bé orfes d'història o bé sospitosos de marginalització (*sic*)...". Entre els altres, suposem, hem d'incloure la Sra. Boba, representant del partit del Sr. Nieto a l'Ajuntament que, en una entrevista publicada al número 60 de la revista "Cap de Creus", s'abona a la teoria abocada pel seu company

polític de lluites entre gent forastera i de gent que no ho és. La qüestió fonamental seria esbrinar quina doctrina elitista dóna dret, al nucli intel·lectual d'Esquerra Unitària, a posar-nos etiquetes.

Si entrem en l'absurd d'aplicar l'estrafolària teoria del Sr. Nieto en ell mateix, com a model d'autòcton ja que així es qualifica, trobem que és fill d'un pare vingut d'una província del sud d'Espanya i d'una mare nascuda a la vila; i ell, intuïm, és nascut a Argentona. Aquest senyor qualifica d'estrangers, d'al·lòctons, a alguns dels que governen la vila pel fet de no haver-hi nascut o posseir avantpassats de línia paterna. Entenem que el Sr. Nieto ha descobert el do celestial, com a mínim, que marca a un nounat o nounada els trets diferencials que el dotaran de l'aura d'argentoní de soca-rel. No sabem si, per a l'esmentat senyor, el fet del naixement o l'aparició d'aquesta línia materna, ja que no arriba a il·luminar-nos, són necessàries les dues condicions o amb una sola ja es té aquest dret; ni ens explica el mecanisme o força, més allà de la nostra ignorant comprensió que, en algun moment de la concepció o del naixement, dota a unes persones del dret d'ésser considerades d'aquí o d'allà. I tot això el Sr. Nieto ho esbrina sense tenir en compte l'opinió i els sentiments dels interessats. Fa basarda pensar quin pot ésser el proper pas d'aquest individu i dels que l'animen.

Igualment sobta aquesta línia argumental de la lluita per ocupar espais de poder socials i culturals. Sobta que el Sr. Nieto, amb una pretesa o suposada formació marxista, s'oblidi d'un poder com l'econòmic. Aquest, potser, millor no tractar-lo que està millor si no canvia i segueix beneït a qui interessa pels segles dels segles. No estan d'acord senyors d'EUA?

Sr. Nieto li comunico que molts, oblidant-nos dels orígens, continuarem lluitant i treballant per una Argentona més pròspera i civilitzada en tots els sentits. Vostè i els pocs que pensen igual poden continuar deliberant, reunits en la seva peculiar caverna, quin element geomètric serà el més adient per imprimir en el braçlet que faran portar als que no tinguin la seva puresa de sang i llinatge.

■ Jordi Pinart i Pradal

Nota: Les cartes per a la secció "Safareig" han d'anar adreçades al C.E.A. Jaume Clavell. Arxiu Municipal. Casa Gòtica, plaça de l'Església, 4 1r - 08310 ARGENTONA